

ВТОРА ГРАЖДАНСКА ВОЙНА.

§. 41. — Примѣръ-тъ на Марія и Сулж не останжалъ безъ послѣдователи. Най-испрѣво Серторій причинилъ въ Испанії междуособицѣ войнѣ (78-72), коїхъ-то Помпей утишилъ; а послѣ Катилина намыслилъ зло противъ само-то си отечество. Той намыслилъ да запали Римъ и да избѣе всички лични граждани, какво-то да може да стане той глава на Републикѣ-тѣ въ 63 л. Нѣ за голѣмѣ честъ тогавашній консулъ, най-великий Римскій ораторъ Цицеронъ, усѣтилъ намѣреніе-то му, та извадилъ на бѣло негово-то злоумышленіе и наказать го; Катилина быде убить съ оружіе въ рѫцѣ-тѣ си 62 л. прѣдъ Р. Х. Между това и виѣшни войни трахаж: Митридатъ изиово ся быль подвигнѣлъ (75-64) противъ Римъ; него разбилъ Лукулъ и най-послѣ Помпей докрай го доврьшилъ, и цѣлѣ Малѣ Азії, Сирії и Финикії направилъ Римскы области, поставилъ на Іudeи-ты за царь Хыркана, а Митридатовъ сынъ Фарнака поставилъ за Восфорскій царь (въ Крымъ) 64 л. А прѣди това быль очистилъ море-то отъ разбойницы (пирати), кои-то опустошивали крайморія-та на Срѣдиземно море.

Честь-та, коя-то всмѣду му помогала най-сѣти по-вреди го. Като ся вратилъ въ Римъ, Помпей направилъ таенъ договоръ съ другы двама честолюбца Краса и даровитый Юлія Цезаря; и той договоръ между нихъ извѣстенъ е подъ имѧ Триумвиратъ. По него тїи имали памѣреніе да станутъ самоволни управители на Републикѣ-тѣ (60 л.), и тїи постигнѣли намѣреніе-то си; въ 58 л. раздѣлили си помежу си управлениe-то надъ Римскѣ-тѣ дръжавж: по това раздѣленіе Цезару ся надижла Цизалпійска (Гория) Италія и Трансалпійска